
[Hrvatska](#), [Izdvojeno](#)

Mato Palić: Primjena Zakona o obnovi Zagreba ovisit će o ljudskim kapacitetima u ministarstvima i Fondu za obnovu

objavljeno prije 4 dana Piše [Biljana Bašić](#)

□ 0

O kvaliteti naših zakona, procjeniteljima te kakvoće, institucijama koje se time, manje ili više uspješno bave, o nomotehnici kao znanosti koja se bavi izradom zakona, razgovarali smo s doc. dr. Matom Palićem s Katedre ustavnih i političkih znanosti na Pravnom fakultetu u Osijeku.

Palić je široj javnosti poznat kao komentator na pravne, ali i političke teme, a njegovi istupi ponekad izazivaju kontroverze. U tumačenju striktno pravne tematike Palić je ovog puta ostao dosta suzdržan, te se klonio kritike rada institucija zaduženih za tehničku stranu zakonskih rješenja.

A kako je kod nas utjecaj politike na sve procese neizbježan, tako bi bilo i naivno i pretenciozno očekivati da se ona neće uplitati u donošenje i provedbu zakona. Pogotovo ovakvih krucijalnih kakav je Zakon o obnovi zgrada oštećenih potresom, Zagreba, o kojem

će godinama zasigurno biti još mnogo riječi. Pa tako i o kvaliteti tog zakona, kao i o zamkama koje su se mogle izbjeći.

Kod nas tema kvalitete zakona gotovo uopće ne postoji u javnosti. Je li nomotehnika zanemarena disciplina? Koliko se ona uopće podučava na fakultetima?

Nomotehnika je prilično zanemarena pravna disciplina. Na svim bi fakultetima Nomotehnika trebala biti obvezni predmet!

Zakoni se zapravo uvijek vežu za politiku, odnosno vladajuću politiku, jer se rijetko može postići konsenzus oko donošenja zakona. O “pozadinskom” radu na zakonima gotovo se ništa ne zna. Ured za zakonodavstvo Vlade djeluje pomalo u zavjetrini, a to bi trebalo biti, čini mi se, ključno mjesto za tehnički dio zakonskih rješenja. Kakvo je vaše mišljenje o tome?

Ured za zakonodavstvo kao stručna služba Vlade RH ima zadaću pomoći u izradi kvalitetnijih prijedloga zakona koje Vlada RH predlaže Hrvatskom saboru. Svaki zakon koji se donosi je izraz političke volje u pravilu vladajuće većine u Hrvatskom saboru. Vrlo rijetko se u tekst zakona ugrađuju amandmani koji dolaze od strane opozicije. Kod vrednovanja zakonskih rješenja uvijek treba poći od kvalitete njihova sadržaja, a tko ih predlaže je manje važno.

Nezapaženo djeluje i dio Ureda za zakonodavstvo, pod pomalo neobičnim nazivom Jedinica za koordinaciju procjene učinaka propisa. Kao i druge jedinice u okviru Ureda, uopće se ne zna tko vodi taj odjel. Informacija o njihovom radu ne postoje. Je li to treba promijeniti i kako?

Svakako bi to trebalo biti transparentnije jer nema razloga za suprotno.

Što bi zapravo trebalo raditi u sustavu tzv. procjene učinaka propisa, konkretno? Svojevremeno se najavljivalo da će se ta služba osnovati u okviru Ministarstva pravosuđa, ali od toga nije ostalo ništa. Je li, po vašem mišljenju, optimalno da se ta služba nalazi u okviru Ureda za zakonodavstvo?

Svrha procjene učinaka propisa je iznalaženje što optimalnijih zakonskih rješenja. Mislim da nije sporno što se to obavlja u okviru Ureda za zakonodavstvo.

Postoje li u kod nas dovoljni stručni kapaciteti kojima bi se moglo napisati zakone koji neće “plesati samo jedno ljeto”, te se često mijenjati i dopunjavati, često ovisno o političkim potrebama?

Česte dopune zakona su i izravna posljedica činjenice da se u izradi teksta prevede određeni društveni odnosi koje treba regulirati što se uvijek pokaže u praksi. Zbog toga se doneseni zakoni višestruko mijenjaju vrlo brzo nakon donošenja i to u relativno kratkom vremenskom razdoblju. Takva praksa otežava primjenu.

Je li kod nas zakonodavna aktivnost zamrla nakon što smo ušli u EU i ispunili “domaću zadaću” donošenjem brojnih zakona?

Nije zamrla, ali postoji prostor za njezino poboljšanje.

Po vašem mišljenju, što je glavni nedostatak kod donošenja zakona kod nas? Može li se to generalizirati? Možete li navesti neki “ogledni” primjerak kako ne bi trebalo donositi zakone? Kako pritom gledate na donošenje Zakona o obnovi zgrada oštećenih potresom na području Zagreba i ostalih županija? Kolika je vjerojatnost da će uspjeti njegova primjena i o čemu to najviše ovisi, osim novca?

Glavni nedostatak je činjenica da je sadržaj zakonskih rješenja često nepotpun pa se mora pribjegavati dopunama. Zastupnici u Hrvatskom saboru često glasaju za predloženi zakon bez pažljivog proučavanja njegova sadržaja sukladno stranačkoj disciplini. Primjena Zakona o obnovi Zagreba će u velikoj mjeri ovisiti o ljudskim kapacitetima u nadležnim ministarstvima i Fondu za obnovu.

Što biste preporučili našim zakonodavnim praktičarima, a i teoretičarima sa fakulteta koji sudjeluju u pisanju zakona. Svojevremeno se u javnosti znalo tko su članovi radnih skupina koji pišu pojedine i to vrlo važne zakone, pa čak i Ustav. Toga više nema. Po vašoj ocjeni, zbog čega?

Članovi radnih skupina imaju zadatak svojim znanjima predložiti najkvalitetnija rješenja. Međutim, konačnu odluku u vezi sadržaja ima politika koja ne mora uvažiti stavove stručnjaka iz radnih skupina. Sastav članova radnih skupina bi trebao biti dostupan javnosti jer oni svojim znanjem doprinose stručnom legitimitetu.

Foto: Hina

Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije

Facebook Comments

0 komentara

Sortiranje prema Najstariji

Komentirajte...

Facebookov dodatak za komentare

Prethodna Objava

[Novi ravnatelj Vinogradske otkrio kakva je sudbina profesorice Zadravec: Radi li i on u privatnim poliklinikama](#)

Sljedeća Objava

[BITKA ZA PLAŽU: Napadnuta Splićanka Tonka tvrdi: Čehinja me udarila mobitelom u glavu, nekako sam se smirila](#)